

ZÁJMENA

Doplňte „sebou/s sebou“:

Nebyl si jist sám _____. Neměli _____ žádné peníze. Já nejsem sám _____ spokojen, ty jsi sám _____ spokojen? Dali mu _____ čaj a on ho zapomněl vzít _____. Vezmete-li _____ malé děti, pak _____ hod'te, abychom to stihli. To se rozumělo samo _____, že vás vezmeme _____. Dítě _____ neklidně vrtělo. Kapr _____ házel ve vaně. Dělali si mezi _____ ze mě žerty. Byl si sám _____ nejistý.

Doplňte správné tvary zájmen:

Přátelé o (já) _____ věděli. Spatřil (já) _____ poprvé. Nic špatného o (já) _____ nemohl říci. Víím o (ona) _____ všechno. Kromě (ona) _____ tam nikdo nezůstal. Hned (já) _____ to řekl. Dej (ona) _____ také trochu jídla. Nevzpomněl si na (já) _____. Mnoho toho o (já) _____ nevěděli. Povídal jsem kamarádovi, co (já) _____ trápí. Ani (ona) _____ to nebudeme říkat. Nechtěl bez (ona) _____ nic dělat. Je zbytečné se (já) _____ ptát. Nic to pro (ona) _____ neznamená. Posad' se vedle (já) _____ a promluv si o celé události s (ona) _____. Rovněž (ona) _____ zaujala jeho kniha. Zamknul (já) _____ doma. Jdi tam beze (já) _____. Byl k (ona) _____ vždy laskavý. Pošleš (já) _____ pozdrav z prázdnin? Kdy (ona) _____ to vrátíš? Podívej se (já) _____ do očí. Najdi tam místo pro (ona) _____. Pro (já) _____ za (já) _____ to udělej. (Ona) _____ neporazíš. Porad' (ona) _____. Sluší (ona) _____ to. Snaž se (ona) _____ zbavit. Přál bych si (ona) _____ poznat dřív. Co se (ona) _____ stalo, že nejde? Vždyť ví, že na (ona) _____ čekáme. Která z (oni) _____ hraček se vám nejvíc líbí? Procestovat celý svět, to byl (ona) _____ největší sen.

O (náš) _____ nové škole jste už slyšeli? Všichni spoléhali na (váš) _____ ostražitost. Sotva teta vyšla, vyběhl jsem za (ona) _____, ale už jsem (ona) _____ nedohonil. Kdo slyšel o (její) _____ úsilí a o (její) _____ vytrvalosti, ten se (ona) _____ musel podívat. Zveme vás na (náš) _____ hudební soutěž, kde se seznámíte s (náš) _____ nejmladšími houslisty a klavíristy. Nepohodli jsme se s (náš) _____ sousedem. Až půjdeš kolem (náš) _____ školy, zastav se u (já) _____. Petr byl nedávno s (náš) _____ tatínkem v Praze. (Vaše) _____ mamince se už vede dobře, ale (naše) _____ maminku nechal lékař ještě v nemocnici. Jistě (ona) _____ ten nucený odpočinek prospěje.

Doplňte i/y, í/ý:

Děti zůstaly sam__ doma. Horský potok se hemžil sam__mi rybami. Setkala jsem se na zájezdě se sam__mi milými lidmi, nikdy nevyráželi do hor sam__. Rodiče se dlouho rozmýšleli, než nás pustili ven sam__. Růže byla sam__ květ. V místnosti seděli sam__ mladí studenti. Než přijde, musíte se obsloužit sam__.

	Mužský r. živ.	Mužský r. neživ.	Ženský r.	Střední r.
1. p.	jenž		jež	jež
2. p.	jehož, něhož		jíž/níž	jehož/něhož
3. p.	jemuž/němuž		jíž/níž	jemuž/němuž
4. p.	jehož/něhož, jejž/nějž	jejž/nějž	již/níž	jež/něž
6. p.	(o) němž		(o) níž	(o) němž
7. p.	jímž/nímž		jíž/níž	jímž/nímž
1. p.	již	jež	jež	jež
2. p.	jichž/nichž		jichž/nichž	jichž/nichž
3. p.	jimž/nimž		jimž/nimž	jimž/nimž
4. p.	jež/něž		jež/něž	jež/něž
6. p.	(o) nichž		(o) nichž	(o) nichž
7. p.	jimiž/nimiž		jimiž/nimiž	jimiž/nimiž

Tvary zájmena „který“ nahrad'te formami zájmena „jenž“:

Konečně mám knihu, kterou / _____ jsem si tak dlouho přál. Matka bývá přítelkyní, které / _____ se svěřujeme se vším. Nastala chvíle, které / _____ se všichni obávali. Lidé, kterým / _____ prokážete dobrou službu, bývají často nevděční. To jsou spolužáci, s kterými / _____ jsme se celé prázdniny neviděli, ale o kterých / _____ jsme často slýchali. Znovu šel cestou, kterou / _____ před lety denně chodíval. Děti netrpělivě vyhlíželi babičku, kterou / _____ už od rána čekaly. Čeští bratři často schovávali knihy, za které / _____ by byli i život položili. Panenka, kterou _____ vozí stále v kočárku a s kterou / _____ si tak ráda hraje, se jmenuje Anička.

	Mužský r. živ.	Mužský r. neživ.	Ženský rod	Střední rod
1. p.	týž, tentýž (pán, hrad)		táž, tatáž (žena)	totěž (město)
2. p.	téhož (pána, hradu)		téže (ženy)	téhož (města)
3. p.	témuž (pánovi, hradu)		téže (ženě)	témuž (městu)
4. p.	téhož (pána)	týž, tentýž (hrad)	touž, tutěž (ženu)	totěž (město)
6. p.	(o) témž(e), tomtěž (pánovi, hradu)		(o) téže (ženě)	(o) témž(e), tomtěž (městě)
7. p.	týmž, tímtěž (pánem, hradem)		touž, toutěž (ženou)	týmž, tímtěž (městem)
1. p.	tíž, titíž (páni)	tytěž (hrady)	tytěž (ženy)	táž, tatáž (města)
2. p.	týchž (pánů, hradů)		týchž (žen)	týchž (měst)
3. p.	týmž (pánům, hradům)		týmž (ženám)	týmž (městům)
4. p.	tytěž (pány, hrady)		tytěž (ženy)	táž, tatáž (města)
6. p.	(o) týchž (pánech, hradech)		(o) týchž (ženách)	(o) týchž (městech)
7. p.	týmiž (pány, hrady)		týmiž (ženami)	týmiž (městy)

Doplňte vhodné tvary ukazovacího zájmena „týž/tentýž“:

Kdo má _____ problém jako já? Před dvěma lety jsme se přestěhovali a _____ roku se nám narodila dcera. To je už potřetí _____ otázka. _____ zvířata mají i ve Dvoře Králové. Bavím se o _____ problému jako včera. Já věřím _____ slovům jako ty. S _____ názorem jsem se setkal i dříve. Na mnoha úradech pracují stále _____ lidé. Snažím se věnovat svým dětem _____ péči, jakou věnovali rodiče mně. Jsme všichni na _____ lodi. Pojedeme _____ spojem jako minule. Napiš to _____ tužkou, kterou jsi psal dopis pro něj. Nechtěla jít v _____ šatech do divadla znovu. _____ výsledků lze dosáhnout různými metodami. Od něj slyším stále _____ slova. _____ loděmi se dopravuje i písek. Nešel jsem tam z _____ důvodů jako ty. Odešel _____ cestou, kterou přišel. Dělalí _____ chyby jako my. Na hřišti hráli stále _____ chlapani. Chodím do _____ školy. Oba měli _____ myšlenku. Četla _____ knihu jako já. Máme _____ zásady. Bydlíme v _____ domě.

ČÍSLOVKY

	2	OBA	3	4
1. p.	dva/dvě	oba/obě	tři	čtyři
2. p.	dvou	obou	tří, třech	čtyř, čtyřech
3. p.	dvěma	oběma	třem	čtyřem
4. p.	dva/dvě	oba/obě	tři	čtyři
6. p.	(o) dvou	(o) obou	(o) třech	(o) čtyřech
7. p.	dvěma (rukama, ženami)	oběma (nohama, kostmi)	třemi	čtyřmi (mezi čtyřma očima)

Doplňte správné tvary číslovek:

Na (oba) _____ březích rostly vysoké topoly. Přiznám se, že (oba) _____ otázkám příliš nerozumím. S (dva) _____ sestrami se setkali naposledy v Praze. Do (dva) _____ minut musíme být zpět doma. Zhlédli jsme úspěšné představení Sluha (dva) _____ pánů. Znáš pohádku o (dva) _____ chudých přadlenách? Nelze sedět na (dva) _____ židlič. O (oba dva) _____ městech jsme mluvili v zeměpise. Mezi těmito (dva) _____ body ved'te přímku. Ve (dva) _____ se to lépe táhne.

Předčítal malému vnukovi pohádku O (tři) _____ prasátkách. V koutě stál stůl se (tři) _____ nohami. Na vrcholku hory počítali se (čtyři) _____ minutami odpočinku. Z těchto (čtyři) _____ svetrů bych si nevybral ani jeden. To bych neudělal ani (čtyři) _____ rukama. (Tři) _____ ranami ho srazil k zemi. Nemohu najednou mluvit se (čtyři) _____ lidmi.

21	dvacet jedna, jednadvacet	21.	jednadvacátý
1921	tisíc devět set dvacet jedna	1921.	tisící devítistý dvacátý první
4580	čtyři tisíce pět set osmdesát	4580.	čtyřtisící pětistý osmdesátý
200 000	dvě stě tisíc	200 000.	dvěstětisící, dvousettisící
1 700 451	jeden milion sedm set tisíc čtyři sta padesát jedna		
1 700 451.	miliontý sedmistýtisící čtyřstý padesátý první		

Řeč je o 1 356 247 lidech. – Řeč je o milionu třech stech padesáti šesti tisících dvou stech čtyřiceti sedmi lidech. (skloňujeme všechny členy)

– Řeč je o milion tři sta padesát šest tisíc dvě stě čtyřiceti sedmi lidech. (skloňujeme jen „konec“ číslovkového výrazu)